

Ζητείται Ἡλίας (Γαλίτης Γεώργιος Α. Ὁμότιμος Καθηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἡλίας ὁ Ζηλωτής. «**Ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἢ κρηπίς**». Δέν ὑπάρχει τόπος στήν Ἑλλάδα πού νά μήν ἔχει μιὰ ἐκκλησία, ἕνα ξωκλήσι, ἕνα προσκυνητάρι πρὸς τιμὴν του.

Ἀνάλογα τιμᾶται καί στίς ἄλλες ὀρθόδοξες χῶρες καί στόν χριστιανικό κόσμο γενικότερα. Ὁ ἀριθμός αὐτῶν πού φέρουν τό ὄνομά του συναγωνίζεται ἐπάξια αὐτόν ἄλλων λαοφιλῶν ἀγίων. Οὔτε αὐτός ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ, οὔτε ὁ θεοπτης Μωυσῆς, οὔτε ὁ μεγαλοφωνότατος εὐαγγελικός προφήτης Ἡσαΐας συγκίνησαν τήν λαϊκή εὐσέβεια. Μόνο ὁ Ἥλιος τήν συνήγειρε. Γιατί ἄραγε; Ποῦ ὀφείλεται αὐτή ἡ ξεχωριστή ἀγάπη; Εἶναι ἡ διαίσθηση τῆς διαχρονικότητος τοῦ μηνύματος τοῦ ἔργου του; Εἶναι ὁ θερμός του ζῆλος, τό ἄκαμπτο φρόνημα, ἡ ἀνυποχώρητη ἀντίσταση στό παντοῖο κακό, ὁ ἀμείλικτος ἔλεγχος τῆς κρατικῆς ἀυθαιρεσίας, αἰώνια πλήν ἀνεκπλήρωτα ζητούμενα;

Ὅποια ἀπάντηση καί ἂν δεχθοῦμε ἀκόμη καί τήν πεζή τῶν λαογράφων, αὐτό πού ἐνδιαφέρει εἶναι τό μήνυμα. Μήνυμα ἰδιαζόντως ἐπίκαιρο.

Ἐποχές παράλληλες

Τό κρατικό βασίλειο πού εἶχε οἰκοδομήσει ὁ μέγας Δαβίδ καί εἶχε στεριώσει ὁ σοφός Σολομών, εἶχε τόν 10ο αἰώνα π.Χ. διαιρεθεῖ, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Ἡ ἐμφύλια σύγκρουση μέ δυσκολία ἀποφεύχθηκε· ἔθνικός διχασμός ὅμως παρέμεινε βαθύς. Στό ἐσωτερικό τῶν δύο νέων βασιλείων οἱ συγκρούσεις δέν ἔλειψαν, αἱματηρές πολλές φορές.

Στό Βόρειο βασίλειο, τό ἐπονομαζόμενο «τοῦ Ἰσραήλ», ἡ κατάσταση ἦταν ἀπελπιστική. Κρατική αὐθαιρεσία, διαφθορά καί ὀργανωμένη προσπάθεια ἀπομακρύνσεως τοῦ λαοῦ ἀπό τίς πατροπαράδοτες ἀξίες. Ὁ λαός ἀρχίζει σιγά-σιγά νά ἐπηρεάζεται ἀπό τίς θρησκείες τῶν γύρω λαῶν καί τά ἔθιμά τους, μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀλλοίωση τῆς ἔθνικῆς φυσιογνωμίας καί ταυτότητάς του. Στό ἀποκορύφωμα ἔφθασε ἡ κατάσταση, ὅταν ὁ βασιλιάς Ἀχαάβ (873-854) νυμφεύθηκε τήν δυναμική Ἰεζάβελ, κόρη τοῦ βασιλιᾶ τῆς Τύρου. Ἡ Ἰεζάβελ ἔφερε μαζί της ὡς «προίκα» τή λατρεία τοῦ Βάαλ-Μελκάρτ, τήν ὁποία ἐπιδίωξε νά ἐπιβάλει ὡς κρατική. Ὑπονόμευσε μέ κάθε τρόπο τήν πίστη τοῦ λαοῦ, ἐφόνευσε τούς θρησκευτικούς ἡγέτες, κατάστρεψε τούς ἱερούς τόπους καί στή θέση τους ἀνήγειρε βωμούς φοινικικῶν θεῶν. Πλήθος λαοῦ ἐγκατέλειψε τήν λατρεία τοῦ ἑνός Θεοῦ καί προσχώρησε στήν ξενόφερτη πολυθεΐα.

Ἐλεγχος τοῦ προφήτη.

Καί τότε ἐμφανίζεται ὁ Ἡλίας. Παρουσιάζεται στόν Ἀχαάβ καί τόν ἐλέγχει δριμύτατα, ἐπισύροντας ἔτσι τήν μήνη τῆς Ἰεζάβελ. Ὁ Ἡλίας κρύβεται στό ὄρος Χωρήβ.

Στό μεταξύ ἡ διαφθορά ὀργιάζει, μέ κέντρο τό παλάτι. Κι ὅταν ὁ Ἀχαάβ καί ἡ Ἰεζάβελ κατόρθωσαν, μέ δόλια μέσα καί διεφθαρμένους συνεργούς, πολίτες καί κρατικούς λειτουργούς, καί κατευθύνοντας τεχνηέντως τό λαό, νά σφετερισθοῦν τήν περιουσία κάποιου ἀθώου φονεύοντάς τον μέ «νομιμότατο» τρόπο, ὁ Ἡλίας βγαίνει ἀπό τήν ἀπομόνωση. Ἐπιστρέφει στόν δημόσιο ἔλεγχο, ἐμφανίζεται στόν Ἀχαάβ καί τόν ἐπιτιμᾷ μέ σκληρότατη γλώσσα, συγκλονίζοντας μέχρις ἐξουθενώσεως τόν βασιλέα.

Ὁ ζηλωτής Προφήτης ἔμεινε στήν ἱστορία ὡς ἕνα αἰώνιο σύμβολο τῆς ἀνυποχώρητης ἀγωνιστικότητας.

Λείπει ὁ Προφήτης

Σᾶς θυμίζουν τίποτε ὅλα αὐτά; Ἄν ναί, τότε μπορούμε νά μιλάμε γιά ἐποχές παράλληλες. Μέ τή διαφορά, ὅτι μᾶς λείπει ὁ Προφήτης. Ἐμφύλιες αἱματηρές συγκρούσεις καί καταστρεπτικούς ἔθνικούς διχασμούς ζήσαμε καί ἐμεῖς.

Αύθαιρεσία, διαφθορά, συστηματική ύπονόμηση τῶν ἀξιῶν καί τῆς πίστεως πού στήριξε καί ἔθρεψε τό λαό μας, πόλεμος στή Ἐκκλησία καί ἐπιχείρηση ἀπαξίωσης τῶν ταγῶν της, δόλιες μεθοδεύσεις, σφετερισμοί ξένης περιουσίας, διαφθορά στή δημόσια διοίκηση καί στή δικαιοσύνη, ἀδίκες ἀποφάσεις, ὀργανωμένη προσπάθεια παραχάραξης τῆς ἐθνικῆς φυσιογνωμίας καί ἀλλοίωσης τῆς ταυτότητάς μας στό ὄνομα μιᾶς ἀκατανόητης πολυπολιτισμικότητας καί τῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης, ὅλα αὐτά ὑποσκάπτουν τό ἦθος τοῦ λαοῦ καί ἀπειλοῦν τήν ὕπαρξή του, ὅπως καί στήν ἐποχή τοῦ Ἀχάβ καί τοῦ Ὁχοζία.

Καί τότε ὁ Θεός ἔστειλε τόν Ἡλία...

Ἄν οἱ καιροί εἶναι παράλληλοι, νά ἐλπίσουμε, ὅτι καί τώρα ὁ Θεός θά στείλει κάποιον Ἡλία; Κάποιον μέ πύρινο λόγο, μέ ἔνθεο ζῆλο, μέ ἄκαμπτο φρόνημα, ἀνυποχώρητο ἐλεγκτή κάθε παρανομίας, ἀδιάφθορο τιμητή κάθε παρεκκλίσεως. Εἶναι πολύ αὐτό πού ζητᾶμε; Εἶναι οὐτοπία νά τό περιμένουμε; Ἦ εἴμαστε τόσο σεσηπότες, ὥστε κάθε ἐλπίδα εἶναι φρούδα;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει...ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΗΛΙΑΣ!

Πηγή: agiazoni.gr